

[Birgitte Husmark]

»Vil Danmark i EF anerkende indgåelse af en fiskeriaftale mellem EF og Marokko, hvis teksten indirekte eller direkte indebærer anerkendelse af marokkansk overhøjhed over Vest-Sahara?«

Svar (24/2 88):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Efter Romtraktatens bestemmelser er Fællesskabet ikke kompetent til at tage stilling til spørgsmål om territorial afgrænsning.

Fællesskabets fiskeriaftaler med tredjelande indgås derfor i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers Havretskonvention og andre folkeretlige regler og omfatter efter disse regler områder under den deltagende tredjestats overhøjhed eller jurisdiktion. Fællesskabet tager ikke stilling til Vestsaharakonflikten og præjudicerer derfor ikke på nogen måde spørgsmålet om territorial afgrænsning.

En aftale mellem Fællesskabet og Marokko om adgang til for fiskere fra Fællesskabet at drive fiskeri i områder under Marokkos overhøjhed eller jurisdiktion er ikke et udtryk for Fællesskabets anerkendelse af marokkansk overhøjhed over Vestsahara.

Spm. nr. S 613

Til skatteministeren (17/2 88) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Vil ministeren sikre, at studiegældsramte, der får rentetilskud, ikke får et skattesmæk, fordi rentetilskud beskattes som personlig indkomst og ikke – som rimeligt er – som kapitalindkomst?«

Begrundelse

Formålet med overhovedet at beskatte rentetilskud er, at det er en hjælp til betaling af renteutgifter, og da renteutgifter er fradragsberettigede, bør fradraget naturligvis ophæves for den del af renteutgifterne, som dækkes af rentetilskud. Derfor bør den skattemæssige værdi af henholdsvis fradrag og tilskud være ens.

Skattevæsenet betragter imidlertid rentetilskud som personlig indkomst. Derved beskattes det med op til 68 pct., mens rentefradraget kun giver en rabat på ca. 52 pct. Modtagere af rentetilskud får derved et utilsigtet skattesmæk.

Spørgsmålet om beskatning af rentetilskud indgik i forhandlingerne om lov om gældssanering og rentetilskud. Spørgeren har derfor tidligere rejst spørgsmålet over for undervisnings- og forskningsministeren, der har erklæret sig enig i spørgerens opfattelse og lovet at rette en fornyet henvendelse til skatteministeren for at bringe forholdet i orden.

Spørgeren håber derfor, at skatteministeren kan give et positivt svar på det stillede spørgsmål.

Svar (24/2 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Efter lov om gældssanering af statsgaranterede studielån yder staten tilskud til tilbagebetaling af statsgaranterede studielån, når en række nærmere betingelser er opfyldt.

Tilskuddet udbetales ikke til tilskudsmodtageren, men overføres direkte til dennes studielånskonto i pengeinstituttet.

Tilskuddet anvendes normalt til at dække ydelser, der forfalder i henhold til afviklingsaftalen med det pågældende pengeinstitut, således at tilskudsmodtageren opnår en hel eller delvis betalingsfritagelse og dermed en likviditetslettelse. Tilskuddet fordeles på renter og afdrag i overensstemmelse med den mellem pengeinstituttet og låntager indgåede aftale.

Loven om gældssanering af statsgaranterede studielån er nu blevet afløst af lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld. Tilskudsordningen er imidlertid blevet opretholdt og bl.a. udbygget, således at en bredere kreds af låntagere fra og med tilskudsåret 1988-89 kan opnå dette tilskud.

Som det fremgår af ovenstående, er der uanset udtrykket rentetilskud ikke tale om et tilskud, som udelukkende går til dækning af studiegældsrenter. Tilskuddet kan lige så vel dække afdrag på gælden. Fordelingen af tilskuddet på renter og afdrag beror således på afviklingsaftalen mellem låntager og långiver.

I mit svar af 18. februar 1988 til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg på udvalgets spørgsmål 17 af 4. november 1987 (Alm.del – bil. 40) oplyste jeg, at det omhandlede tilskud måtte betragtes som personlig indkomst.

Et grundprincip i skattereformen er opdelingen af indtægter og udgifter i personlig indkomst og kapitalindkomst. Det omhandlede tilskud kan vanskeligt karakteriseres som en